

Si una utopia és allò que encara no és realitat, fets empíricament comprovables, però en canvi proposa fets perfectament realitzables que encara no s'han realitzat, sobretot a causa de certs interessos i desinteressos socials, aleshores la utopia és necessària. Això m'ho diu Laura, innocent com ella sola, mentre juguem al joc d'examinar, a la tele, la indumentària de la gent que seu a les graderies de Wimbledon. Necessàriament innocent, em dic també. I innocentment natural, perquè la naturalesa s'obri pas defenent-se amb persones com la Laura. Ella m'exposa un exemple de collita pròpia, el del planeta desplaçat, una idea que ella creu que exclusivament a ella se li ha passat pel cap. Naturalment innocent. m'explica que el 90% de la població mundial, si de veres s'estimés la vida com cal, la vida natural, la seua pròpia vida, hauria de desplaçar-se per tal d'anar a ocupar, com a molt, el 50% del territori del planeta, deixant absolutament lliure d'humanitat el percentatge restant. Així crearíem, per fi, un parc natural imments a l'altra meitat de la Terra, afavorint contundement el nostre ecosistema. Terra, mar i aire verge. El paradís perdut. I espècies que no necessitarien rebre l'etiqueta hipòcrita de protegides, perquè en realitat el que estariem fent és protegir la nostra espècie. Un fet perfectament realitzable que encara no s'ha realitzat... Després ha començat a desbarrar amb historietes tipus que això evitaria el canvi climàtic i tralarí i Al Gore tralarà... Jo l'escolte escèptic i li conteste que això és un conte de fades que potser seduiria certs ecologistes com ella, els ecologistes que —i la mire fixament— ho són de veritat, però ella em replica acusant-me d'urbanita menjavaques amb cervell contaminat. Intente persuadir-la dient-li que la divisió del planeta en dues parts, la humana i la no humana, suposaria al capdavall un veritable trencament de l'ecosistema, perquè les persones en som part inherent, inseparables... *Inherent!* *Inherent!*, s'ha posat a cridar i a ballar damunt la taula mentre a la tele sonava Mika. *Qui t'has cregut que ets, el dalailama? Inherent? La naturalesa no ens inclou, nen! Nosaltres ens incloem! Why don't you like me! Why don't you like me!*